

oud/nieuw-jaarsbrief

Beste geloofsgemeenschap
van de parochie Oscar Romero,
Beste medegelovigen
ook buiten onze eigen dichte geloofskring,
Beste mensen,

Omdat ik volgende zondag niet de concurrentie wil aangaan met de drie wijze mannen uit het Oosten, ben ik hier vandaag al met mijn nieuwjaarsbrief.

2018 zal de geschiedenis ingaan als het jaar waarin onze patroonheilige, Monseigneur Oscar Romero, heilig verklaard werd. Ik weet niet wat jullie daarbij voelen, maar ik ben daar zeer blij om. Als je vermoord wordt om je geloof, dan heb je mooie adelsbrieven om heilig verklaard te worden. Aartsbisschop Oscar Romero werd echter niet zomaar omwille van zijn geloof vermoord, maar omwille van zijn woorden die hij vanuit dat geloof sprak en omwille van de daden die hij vanuit zijn geloof stelde.

Dat lag en ligt bij sommigen wat moeilijker om de heiligverklaring te onderschrijven. Woorden als 'linkse communist' en 'perverse bevrijdingstheoloog' zijn snel uitgesproken. En wellicht niet helemaal naast de kwestie. Het zijn trouwens titels die in bepaalde kringen ook voor Jezus gebruikt worden.

Oscar Romero is daarmee heel duidelijk benoemd als een leerling van Jezus. En tot nader orde is dat in mijn aanvoelen bepaald geen scheldwoord maar een eretitel. Net zoals Jezus, heeft Aartsbisschop Romero gezien dat de verschillen tussen mensen kunnen overstegen worden.

Wat ons bindt aan elkaar als mens, dat is wat telt.

En was 'verbinding maken' niet het woord van 2018 in het politieke jargon?

De drie wijze mannen die we volgende week op bezoek krijgen in de Kerststal, die legden ook verbinding over alle mogelijke grenzen heen. De drie wijze mannen waren geen christenen, want het christendom was pas net geboren. De drie wijze mannen waren geen Joden, want – zo wordt uitdrukkelijk gezegd – ze kwamen uit het Oosten. In het Oosten zag het geloof van die tijd er heel anders uit.

Mag ik ons voor 2019 een jaar van verbinding toewensen?

Verbinding in onze geloofsgemeenschap. Dat we binnen onze parochie leren leven met verschillende opvattingen en meningen. We hoeven niet allemaal hetzelfde te denken en te doen om toch samen geloofsgemeenschap te zijn. Jezus heeft nooit iemand veroordeeld omwille van zijn of haar geloof. Hij riep wel op om met dat geloof iets te doen waar anderen ook beter van werden. De wijzen uit het Oosten zijn niet te bang geweest om grenzen over te gaan om een kind in een stal te groeten en eer te betonen. Het mag een stijlfiguur zijn van de evangelist, maar zeker niet zonder betekenis.

Verbinding dus ook met anders gelovigen. Voor Romero, voor Jezus, voor de wijzen, en hopelijk ook voor ons, zijn niet de verschillen een reden tot verdeeldheid, maar het zoeken naar Goddelijke inspiratie in ons doen en laten, een grond voor verbinding.

Op deze zondag van de Heilige Familie, mag ik jullie ook toewensen dat er verbinding binnen de gezinnen en families mag zijn. Natuurlijk heeft een kleuter zijn periode waar hij of zij zich gedraagt als: "Ik ben twee, en ik zeg nee." Natuurlijk zijn er generatieverschillen. Natuurlijk zijn er onenigheden en botsing van gedachten en natuurlijk doen kinderen dingen die niet helemaal de wens van papa en mama zijn. Maar laten we hopen dat we door al die grote en kleine botsingen warm verbonden mogen blijven met elkaar.

Mag ik voor 2019 ook hopen en wensen dat we verbonden blijven met mensen over de dood heen. Dat blijkt een zeer moeilijke zaak te zijn in onze cultuur. Zeker op feestdagen komen warme en mooie herinneringen naar boven. Laten we onze doden niet nog eens doodzwijgen op deze dagen. Laten wij ons ook daadwerkelijk verbinden met mensen en hun verdriet. Verbinding in blij momenten mag natuurlijk ook.

Naar aanleiding van het verschijnen van het jaarboek van de Belgische kerk, kwam de vraag wat de maatschappelijke relevantie is van het christelijk geloof in onze samenleving. Misschien ligt hier al een eerste vorm van antwoord op die vraag. Wij kunnen vanuit ons geloof mee verbinding maken in een multiculturele samenleving. Wij hoeven echt niet mee te doen in polarisering. En het jaarboek van de Belgische kerk geeft duidelijk aan dat er veel meer mensen zijn dan in de pers wordt voorgespiegeld, die aan dit christelijk project willen mee helpen. Dat geeft mij moed en vertrouwen voor de toekomst. Dat doet mij met enthousiasme uitkijken naar het nieuwe jaar 2019. En ik hoop van en voor u hetzelfde.

Hebben wij volgend jaar een maatschappelijke relevantie? Ik denk het uit de grond van mijn hart wel. En dat een aantal mensen bang zijn voor onze betekenis in de samenleving, dat maakt mijn ijver om hier verder te willen mee doen, alleen maar sterker. Ik weet mij in die overtuiging in goed gezelschap met dat kind in de kribbe, met de drie wijzen in de stal, met onze patroonheilige Oscar Romero en natuurlijk met ieder van jullie in onze nieuwe parochie.

Ik wens u en mezelf een nieuw jaar van verbondenheid.
En natuurlijk ook een goede gezondheid.

Vrede en alle goeds.

Patrick

Welden, op de dag van de onschuldige kinderen 2018.